

AUGSTAIS PRIESTERIS

10.DIENA—ZVANIŅI UN GRANĀTĀBOLI

“Kad tas sāk piepildīties, tad stiprināties un celiet uz augšu savas galvas, jo jūsu pestīšana tuvojas.” / Lk.21:28/

IETEICAMĀS VADLĪNIJAS LŪGŠANU LAIKAM

Slavēšana

- Kungs, mēs Tev pateicamies, ka Esi atklājis mums Savas otrās atnākšanas zīmes.
- Mēs slavējam Tevi, ka Jēzus nāks atkal, lai paņemtu mūs mūžībai kopā ar Viņu.

Grēku nožēla un apsollījumu piesaukšana uzvarai pār grēku

- Kungs, lūdzu parādi mums, kurus grēkus nepieciešams nožēlot savās sirdīs. Mēs pieprasām Tavu uzvaru pār šiem grēkiem.
- Piedod mums, ka pārāk ērti esam iedzīvojušies šajā pasaulē, nepievēršot uzmanību Tavām atnākšanas zīmēm.
- Paldies, ka piedod mums saskaņā ar 1.Jāņa1:9.

Lūgšanas un aizlūgšanas

- Kungs, mēs lūdzam par tiem mūsu apkārtējiem cilvēkiem, kuri neapzinās, ka Tava atnākšana ir drīza. Lūdzu pamodini viņu sirdis.
- Lūdzu atklāj tās lietas mūsu dzīvēs, kuras neesam Tev atdevuši. Mēs atdodam tās Tev un lūdzam, pārveido mūsu sirdis.
- Lūdzu turpini veidot mūsu raksturus un sagatavot mūs Tavai atnākšanai.
- Kungs, velc tuvāk tos cilvēkus, kuri baidās no Tavas otrās atnākšanas. Kaut viņi atdotu savas dzīves Tev.
- Parādi mums kā apmierināt bēgļu praktiskās un garīgās vajadzības. Kaut mūsu draudzi varētu atpazīt pēc tā, ka mīlam visus cilvēkus, neskatoties uz to, kas tie ir vai no kurienes tie nāk.
- Mēs īpaši lūdzam par bēgļiem no valstīm, kuras ir slēgtas evaņģēlija vēstij. Parūpējoties par viņu vajadzībām un vadot viņus sadraudzībā ar Tevi, lūdzu atver durvis, lai viņi varētu atgriezties atpakaļ savās valstīs un līdzdalīt Dieva mīlestību citiem.
- Tēvs, lūdzu dod mums neatliekamu steidzamības apziņu, darot Tavu darbu. Palīdzi ikdienā dzīvot ar cerību, ka Jēzus atnākšana ir tuvu un, ka Viņš visu darīs jaunu.
- Kungs, svētī Septītās dienas Adventistu izglītību visos līmeņos visā plašā pasaulē. Stiprini mūsu skolotājus, vecākus, jauniešu vadītājus un Sabatskolas skolotājus, sagatavojot jauno paaudzi kalpošanai Tev.
- Mēs lūdzam Tevi svētīt kapošanu cilvēkiem ar īpašajām vajadzībām. Sniedz mums līdzjūtību, sastopoties ar nedzirdīgo vai neredzīgo cilvēku vajadzībām, kā arī sastopoties ar tiem, kuriem ir fiziskas vai garīgas problēmas.
- Kungs, mēs lūdzam par septiņiem (vai vairākiem) cilvēkiem, kuri ir mūsu personīgajos lūgšanu sarakstos. Kaut viņi ieraudzītu savu vajadzību pēc Glābēja un atvērtu savas sirdis Svētajam Garam.
- Mēs lūdzam arī par mūsu pašu personīgajām vajadzībām.

Pateicība

- Kungs, paldies Tev par Tavu apsollījumu: “Tas, kas jūsu sirdīs labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Kristus Jēzus dienai.” /Fil.1:6/
- Paldies, ka Tev ir ļaudis katrā pilsētā, kuri cerībā raugās uz debesīm.
- Paldies, ka Tu darbojies to cilvēku sirdīs, par kuriem lūdzam.

ZVANIŅI UN GRANĀTĀBOLI

“Kad tas sāk piepildīties, tad stiprināties un celiet uz augšu savas galvas, jo jūsu pestīšana tuvojas.” /Lk.21:28/

Zvani Augstā Priestera apģērbā sniedza ļaudīm dzirdamu zīmi, ka viņš ir dzīvs un aizlūdz par tiem Vissvētākajā vietā. Arī Kristus aizlūdz par mums Vissvētākajā vietā, kaut arī mēs nevaram dzirdēt zvanu skaņas Viņa apģērbā, tomēr mums vajadzētu pievērst uzmanību laika zīmēm, kuras liecina, ka Viņš gatavojas noslēgt Savu darbu kā Augstais Priesteris un atgriezties kā Tiesnesis un Kēniņš.

“Tikai reizi gadā, pēc rūpīgas un svinīgas sagatavošanās, augstais priesteris varēja ieiet Vissvētākajā vietā. Neviena mirstīga acs, kā tikai augstais priesteris varēja ielūkoties svētās vietas cēlumā, jo tas bija īpašs Dieva redzamās godības mājoklis. Augstais priesteris tur vienmēr iegāja ar drebešanu, kamēr cilvēki viņa atgriešanos gaidīja svinīgā klusumā. Viņu sirsnīgie lūgumi bija Dievam par prieku. Pirms žēlastības saņemšanas, Dievs sarunājās ar augsto priesteri. Ja viņš palika neparasti ilgu laiku Vissvētākajā vietā, cilvēki bieži vien bijās, ka Tā Kunga godība viņu ir nogalinājusi, viņu pašu vai augstā priestera grēku dēļ. Bet, kad tika sadzirdētas zvanu skaņas, kuras nāca no viņa apģērba, viņi saņēma lielu atvieglojumu. Tad viņš iznāca ārā un svētīja ļaudis.” /The Spirit of Prophecy, vol. 1, pp. 274, 275/

“Kad Jēzus devās ārā no Vissvētākās vietas, es dzirdēju pie Viņa drēbēm piestiprināto zvanu skaņas, un, kad Viņš to atstāja, Zemes iedzīvotājus pārklāja tumsas mākonis. Tagad starp vainīgo cilvēku un aizvainoto Dievu vairs nebija Vidutāja.” /Agrīnie raksti, 280.lpp./

“Kristus savai tautai ir pavēlējis modri vērot Viņa atnākšanas zīmes un priecāties, tās ieraugot, jo tas viss vēstī, ka drīz parādīsies viņu Kēniņš. “Kad tas sāk piepildīties,” Viņš sacīja, “tad stiprināties un celiet uz augšu savas galvas, jo jūsu pestīšana tuvojas.” Saviem sekotājiem Kungs norādīja uz pavasarī plaukstošajiem kokiem un sacīja: “Kad tiem pumpuri raisās, jūs paši zināt, ka vasara jau ir tuvu. Tāpat, redzot visu to notiekam, jums jāzina, ka tuvu ir Dieva valstība.” (Lūk. 21:28,30,31)” /Lielā cīņa, 308.lpp./

“Nupat Eļļas kalnā Kristus mācekļiem bija stāstījis par savu otro nākšanu uz šo pasauli. Viņš raksturoja īpašas zīmes, kurām būs jāliecina par Viņa atnākšanas tuvošanos un piekodināja tiem būt modriem un gataviem. Jēzus vēlreiz atgādināja brīdinājumu: “Tāpēc esiet modrīgi, jo jūs nezināt ne dienu, nedz stundu, kurā Cilvēka Dēls nāks.” Tad Viņš pastāstīja, ko nozīmē būt modriem, gaidot Viņa atnākšanu. Laiks ir jāpavada nevis pasīvi gaidot, bet gan, čakli strādājot.” /Kristus līdžības, 325.lpp./

“Šodien daudzi aizver acis pret pierādījumiem, ko Kristus deva, brīdinot ļaudis par Savu atnākšanu. Tie cenšas apklusināt visas drūmās nojautas, kamēr tajā pašā laikā dievišķie paredzējumi strauji piepildās un pasaule steidzas uz to brīdi, kad Cilvēka Dēls parādīsies debesu padebešos. Pāvils māca, ka būt vienaldzīgam pret zīmēm, kurām jāpiepildās pirms Kristus otrās atnākšanas, patiesībā ir grēks. Šajā ziņā nolaidīgos viņš nosauc par tumsas un nakts bērniem, bet vērīgos un modros iedrošina ar vārdiem: “Bet jūs, brāļi, nedzīvojat tumsībā, ka šī diena jūs varētu pārsteigt kā kāds zaglis; jo jūs visi esat gaismas bērni un dienas bērni. Mēs nepiederam ne naktij, ne tumsai. Tāpēc negulēsim kā pārējie, bet būsim nomodā un skaidrā prātā.” /Apustuļu darbi, 260/

“Ir pagājis tas laiks, kad draudzes locekļi ilgi glabāja zināšanas par tiem notikumiem, kuri notiks neilgi pirms laika noslēguma kā pravietisko notikumu piepildījums. Kristus nāk spēkā un lielā godībā, un, “mirušie tika tiesāti pēc tā, kas rakstīts grāmatās, pēc viņu darbiem.” Tas Viens, Kurš nostājas kā mūsu Starpnieks, kurš uzklausa visas mūsu atzišanās un grēku nožēlas lūgšanas, Kurš tiek attēlots ar varavīksni ap galvu kā žēlastības un mīlestības simbolu, drīz pabeigs Savu darbu Debesu svētnīcā. Žēlastība un apžēlošana tad nolaidīsies no trona un taisnība ieņems to vietu. Viņš, kuru cilvēki ir gaidījuši, uzņemsies Savas pilnvaras - Augstākā Tiesneša amatu. “Jo Tēvs (..) visu tiesu ir nodevis Dēlam.. Un Viņš Tam ir devis varu turēt tiesu, tāpēc ka Viņš ir Cilvēka Dēls.” Tas bija Viņš, saka Pēteris, kurš tika pilnvarots spriest tiesu par dzīviem un mirušiem. “Jo Viņš nolīcis dienu, kurā Viņš pasauli taisnīgi tiesās caur kādu Vīru, ko Viņš izredzējis.” /Review and Herald, Jan. 1, 1889, par. 1/